

МАРІУПОЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ (УКРАЇНА)
ПОЗНАНСЬКИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ (РЕСПУБЛІКА ПОЛЬЩА)
ТБІЛІСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ІВАНЕ ДЖАВАХІШВІЛІ (ГРУЗІЯ)
КАГУЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ Б.П. ХАЗДЕУ
(РЕСПУБЛІКА МОЛДОВА)
КОМРАТСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ (РЕСПУБЛІКА МОЛДОВА)
ГОСПОДАРСЬКА АКАДЕМІЯ ІМЕНІ Д.А. ЦЕНОВА, м. СВІШТОФ (БОЛГАРІЯ)
ДЕПАРТАМЕНТ З ПИТАНЬ ЕКОНОМІКИ МАРІУПОЛЬСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ
ВІДДІЛЕННЯ У м. МАРІУПОЛЬ ДОНЕЦЬКОЇ ТОРГОВО-ПРОМИСЛОВОЇ ПАЛАТИ

ОСОБЛИВОСТІ ІНТЕГРАЦІЇ КРАЇН У СВІТОВИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ ТА ПОЛІТИКО-ПРАВОВИЙ ПРОСТІР

МАТЕРІАЛИ

V Міжнародної науково-практичної конференції

07 грудня 2018 р.

*Рекомендовано до друку
Вченою радою економіко-
правового факультету
Маріупольського державного
університету
(протокол № 5 від 21.11.2018 р.)*

Маріуполь, 2018

**СЕКЦІЯ
ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНИХ ТА ПОЛІТИЧНИХ ВІДНОСИН
КРАЇН В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ**

BALABANYTS A.V.,
doctor of economics, professor
department of management
of the Mariupol state university
(Ukraine)

BALABANYTS A.I.,
student of III year of B.Sc. degree
«Political science and international relations»
University of Pavia
(Italian Republic)

REGULATION OF LOBBYING IN EUROPEAN UNION BASED ON TRANSPARENCY

Lobbying is absolutely significant to the success of representative democracy. Information, perspectives and proposals are required from those who are governed providing for elected and appointed officials the policy ideas so that they conform the interests of those whom they are bound to serve.

Lobbying in the European Union is not a new experience. It will be true to say that the interest groups act from the very beginning of the community foundation. EU institutions need information first of all technical provided by lobbyists in the course of performance of their duties. This is due to objective reasons and the fact that EU institutions have a relatively small staff, while the scope of authority is large. According to the Observatory of Corporate Europe, which explores the transparency of the lobbying system, about 30,000 people are employed in this business in Brussels, which is approximately equal to the number of European officials. This is the second lobbyist army after the biggest one in Washington.

At the modern stage in the development of the European community, an understanding emerged that ensuring transparency is one of the priorities. The creation of a clear regulation is intended to increase the prestige and confidence in European institutions.

In this research we focused on lobbying in the European Parliament as the most important body widely opened to lobbying activities. The subjects of study are the forms, rules, goals and characteristics of the interaction between the components of the European Parliament and interest groups. The task is to understand what conditions and regulations encourage lobbyism in the European Parliament; does an inverse relation exist between transparency and the level of lobbyists involvement in policy-making. Also, opportunities for improving regulation have been analyzed to ensure the necessary and sufficient level of transparency.

A huge contribution to theoretical research of this issue was made by R. De Caria [1], M.K. Dionigi [2,3], H. Martens [2], N. Nugent [4], M.K. Rasmussen [5], L. Zetter [6] including NGOs Transparency International, Alter-EU, Civil Society Europe, Observatory of Corporate Europe, Lobbying Control.

For successful research the following hypotheses need to be tested:

- 1) Lobbying in the EU is necessary and cannot ignore the European Parliament.
- 2) Bigger transparency can reduce the probability of conflicts of interest.
- 3) Regulation should take into account the changing nature of lobbying in the European Parliament from defensive to offensive strategy.
- 4) Regulation of lobbying and European civil society initiatives create conditions for equal access to EP and participation in the legislative process of all stakeholders.

Interest groups show that lobbying is, in the United States (but the same is true in Europe) an activity practiced by anyone who wants to affect the political process, whose motivations include profit or personal advantage or general interest.

The European Parliament is a compound institution consisting of many components. The largest is the assembly, which mainly performs legislative function. The most “elementary particles” are the members of the European Parliament, who form collective subjects and assume positions with authority: committees, groups, intergroups, rapporteur, heads of committees etc.

Interest groups are strategically focused on influencing decisions taken by the assembly. But due to its size and collegiality, it is more rational to use channels aimed at smaller formations.

Transparency is a necessary attribute for lobbying. Even in countries with a very high level of transparency, lobbying is often associated with corruption. Although corruption is born in the absence of a transparent lobbying system. Until recently, the European Union provided relatively free rules for interest groups, in the hope that a complex decision-making system would create a barrier to a conflict of interest.

According to Holman and Luneburg, transparency at least theoretically is able to produce following positive changes:

- 1) Preventing corruption of officials and its appearance.
- 2) Improving accountability of governmental officials.
- 3) Allowing public officials to know who is trying to influence them or others in authority, thereby allowing them to take action to counter influences.
- 4) Creating for equal possibilities for each stakeholder so they can be sure about fair rules of game.

Lobbying is ultimately the provision of accurate information whereby elected representatives can make an informed decision based on accurate advice. Therefore the information must be true and transparent.

The first steps to introduce transparency in decision-making were associated with the desire of the European Union to increase public trust in its institutions. In 2006 European Commission proposed European Transparency Initiative (ETI). It was the start of a voluntary registry for “interest representatives”. In 2008 «registry for interest representatives» is introduced, which covered only European Commission. As of June 2010, only 1068 organizations with a Brussels office are registered. The small number of groups of interest in the registry has forced the European Commission to reevaluate the program.

Discussions on the possibility of creating a common register ended with the adoption in 2011 of an inter-institutional act of the European Commission and the European Parliament on the establishment of a public register of organizations and independent individuals involved in the adoption and application of European law.

The Transparency Register currently covers anyone who seeks to influence—directly or indirectly—policymaking, policy implementation and decision-making in the Commission and the EP. However, the following entities are still excluded from the register: churches, religious communities, political parties, member states’ government services, municipal authorities, third countries’ governments, international intergovernmental organisations and their diplomatic missions.

On 28 September 2016, the Juncker Commission put forward a proposal for an Interinstitutional Agreement on a mandatory Transparency Register.

According to press-release on second round of negotiations between Council, Commission and Parliament on a mandatory Transparency Register EP negotiator Danuta Hübner (EPP, PL) said: “The European Parliament must be an open institution. At the same time, citizens have a right to see who is trying to influence whom, in order to hold us all accountable for the decisions we take on their behalf. That is why we encourage our fellow MEPs, especially when they serve as rapporteurs, to only meet registered interest representatives, and use the Transparency tools the Parliament has already put at their disposal” [7].

In order to be truly innovative, the register must not only be mandatory:

- 1) It must precisely define who is required to register. Including in-house lobbyists or only outside, but it is desirable that this list covers all the groups.
- 2) To be informative. This means containing only useful information that can give an idea of who is trying to influence how.

3) Be enforced by an independent agency. Would be useful the North American experience. In Canada, administration and enforcement authority is vested in an independent officer, The Commissioner of Lobbying. Similarly, in the United States administration of register is vested in two legislative officers, the Secretary of the Senate and the Clerk of the House of Representatives.

For years, public organizations have been insisting that the head of the European Commission, members of the European Parliament and other important European officials not speak at events of unregistered lobbyists. They offer interest groups with the European Commission also to register with its “agents”. They want the EU structures to take an example from the components of its advanced democracies. For example, they would adopt the example of the Bundestag, which listens to the opinions of only registered lobby groups.

The European Parliament, as an active body in the police-making system, needs complete and competitive information. Such a function in a democratic society is effectively achieved only by lobbying. Moreover, interest groups are not only a simple source of information. They conspire legislative subsidy. Therefore, the regulation should be based on the mutual interest of the parties.

Lobbying in the European Parliament is becoming more important as its power among institutions is strengthened. Sustainable practices and forms of interaction between parliament and interest groups were developed.

Openness and transparency are priority components of lobbyism in the European Parliament. Regulation of lobbyism is relying on these two qualities. Only transparency can reduce the probability of conflict of interest. A reasonable level of transparency will not affect the level of attractiveness of the European Parliament for groups of interest, and even improve the collaboration between the public and private sectors.

The European Union should strive to prevent, and not to deal with the consequences of lack of regulation. This process is being studied very deeply by European civil society. The proposed initiatives are well developed and beneficial to all. The reform of transparency should include not only the Mandatory transparency register, but the complex of normative and ethical regulations.

List of references:

1. De Caria R. “Le Mani Sulla Legge”: Il Lobbying Tra Free Speech e Democrazia . – 2017.

1. 2. Dionigi M.K., Martens H. The EU Transparency Register: on the right path, but not quite there yet. EPC Discussion Paper. – 2016.
2. Dionigi M.K. Lobbying in the European Parliament: The Battle for Influence, - Springer International Publishing, - 2016.
3. Nugent N. The Government And Politics Of The European Union: Seventh Edition Part:3 The Institutions and Political Actors of the European Union – 2010.
4. Rasmussen M. K. Lobbying the European Parliament: A Necessary Evil. CEPS Policy Brief No. 242. (May 10, 2011) – [Електронний ресурс] – Режим доступу до сайту: <https://www.ceps.eu/publications/lobbying-european-parliament-necessary-evil>].
5. Zetter L. Lobbying: The art of political persuasion. London: Harriman House Publishing. - 2014.
6. European Commission Press release (2018) – [Електронний ресурс] – Режим доступу до сайту: http://europa.eu/rapid/press-release_IP-18-3381_en.htm
7. David Coen and Jeremy Richardson. Lobbying the European Union: Institutions, Actors, and Issues. - 2009.
8. Richardson J. J. European Union : Power and Policy-making. 2nd ed. New York: Routledge. – 2001.

БАТІЩЕВА К.О.,
студентка II курсу
спеціальності «Економіка»
Маріупольський державний університет
(Україна)

УЧАСТЬ УКРАЇНИ В СУЧАСНИХ МІЖНАРОДНИХ МІГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСАХ

В умовах розширення світогосподарських зв'язків міжнародна міграція відіграє значну роль у соціально-економічному розвитку країн. З часом все більша частина держав приєднується до міграційних процесів. З одного боку міграція одночасно впливає на різноманітні аспекти суспільного життя: економіку, демографію, соціологію, політику, право. Але з іншого боку, аналіз розмірів і тенденції міжнародної міграції робочої сили ускладнений недосконалістю його інформаційного забезпечення, відсутністю уніфікованих національних і міжнародних показників. Статистична інформація, що публікується, як правило, фрагментарна і залежна від контексту.

Сьогодні роль України в сучасних міжнародних міграційних процесах постійно зростає. Україна входить у десятку лідерів світових країн-експортерів робочої сили. Ураховуючи її транзитне положення, щороку також зростає кількість іммігрантів, які тимчасово перебувають у країні. Україна – частина центральноєвропейського маршруту нелегальної міграції, що веде до країн ЄС. Тому одним із вагомих чинників, що зумовлює загрозу національній безпеці України, є неконтрольований вплив за межі держави трудових ресурсів, а також незаконна міграція в Україну громадян країн Південно-Східної Азії, Близького Сходу, Африки, країн СНД (Молдова, Грузія, Російська Федерація).

Міграційні процеси часто призводять до заповнення робочих місць, що не користуються попитом у корінного населення - коли окремі спеціалісти мігрують за кордон, а там працюють на рядових роботах (особливо жінки - домогосподарками, покоївками, доглядають за перестарілими тощо). Міграційні процеси, таким чином, є свого роду демографічною та демоеконімічною «інвестицією» в регіони-реципієнти і, навпаки, викликають старіння населення та погіршення трудових ресурсів у регіонах-донорах. Особливо велике економічне значення міграція має як фактор урбанізації, що є невід'ємним джерелом кількісного і якісного зростання. Отже, процес міграції завжди є географічним за формою прояву та соціально-економічним за змістом.

Країни, що приймають робочу силу, отримують такі переваги:

а) в країні, що ввозить робочу силу, особливо кваліфіковану, прискорюються темпи зростання економіки: додатковий попит на товари та послуги іммігрантів стимулює зростання виробництва і створює додаткову зайнятість у країні їх перебування;

б) підвищується конкурентоспроможність вироблених країною товарів внаслідок зменшення витрат виробництва, пов'язаного з більш низькою ціною іноземної робочої сили і можливістю стримувати зростання заробітної плати місцевим робітникам через підвищену конкуренцію на ринку праці;

в) приймаюча країна виграє за рахунок податків, розмір яких залежить від кваліфікаційної та вікової структури іммігрантів. Висококваліфіковані фахівці, що вже володіють мовою приймаючої країни, відразу стають великими платниками податків;

г) значний дохід приносить трансферт знань з країни еміграції. При імпорті кваліфікованих працівників і наукових кадрів приймаюча країна економить на витратах на освіту та професійну підготовку. Так, у США 230 членів Національної академії наук, 33% лауреатів Нобелівської премії - іммігранти;

д) іноземні робітники часто розглядаються як певний амортизатор на випадок зростання безробіття: вони можуть бути звільнені у першу чергу;